

1. søndag efter Hellig 3 Konger

Salme 84

Hvor er din bolig vidunderlig, Hærskarers Herre! Min sjæl fortæres af længsel efter Herrens forgårde, mit hjerte og min krop råber efter den levende Gud. Selv spurven finder sig et bo, og svalen en rede, hvor den lægger sine unger, ved dine altre, Hærskarers Herre, min konge og min Gud. Lykkelige de, der bor i dit hus, til stadighed kan de prise dig. Lykkelige de mennesker, der har deres styrke i dig, de som har i sinde at drage på valfart. Når de drager gennem Baka-dalen, gør de den til et kildevæld, efterårsregnen hyller den i velsignelse. De går fra kraft til kraft og får Gud at se på Zion. Herre, Hærskarers Gud, hør min bøn, lyt, Jakobs Gud! Se til vort skjold, Gud, se på din salvedes ansigt! En dag i dine forgårde er bedre end tusind, jeg selv har valgt. At ligge ved tærskelen til min Guds hus er bedre end at bo i ugudeliges telte. For Herren er sol og skjold, Herren giver nåde og ære. Dem, der vandrer i oprigtighed, nægter han intet godt. Hærskarers Herre, lykkeligt det menneske, der stoler på dig!

*Kære Du, som nu igen sidder isoleret i dit hjem
Jeg skriver til dig, fordi vi endnu engang er i den situation, at vi helst skal blive hjemme. Vi har prøvet det før, og vi finder hjemmevant ind i det stille liv med de daglige rutiner, der trods alt giver dagene og ugerne struktur og ramme. Atter må vi savne samvær og samtale med andre. Det giver os en følelse af isolation. Vi er på egen hånd.*

I dag sender jeg et smukt digt til dig, som du skulle prøve at læse højt for dig selv. Langsomt og med eftertanke. Det handler om at bo hos Gud.

Forfatteren længes efter at bo hos Gud, sådan som han egentlig også allerede oplever, at han gør. Hvor er Guds hjem? – salmen siger, at vores hjem er i verden. I livet. I den natur Gud har skabt. I templet for den jødiske forfatters vedkommende. I kirken for vores. I evigheden hos Gud. Overalt, hvor Gud er, har vi et hjem.

På søndag i Stige kirke skal vi høre om den 12-årige Jesus, der bliver væk fra sine forældre Josef og Maria. De leder efter ham og finder ham til sidst på det sted, der for Jesus er et selvfølgeligt hjem. I templet i Jerusalem, hos hans Fader, Gud i Himlen. Du kan læse om det i Lukasevangeliets, kapitel 2, vers 41-52.

For Jesus er det en selvfølgelighed, at han har hjemme hos Gud. Som vi hver især har hjemme hos Gud. At vi på den måde har hjemme nærmest overalt, til alle tider, hvad enten vi er levende eller døde, ja, det gør selve livet til noget hjemligt,

trygt og fortroligt. Noget, vi ikke skal frygte. Eller føle os fremmede for. For Gud er med os i alt. Hvor vi end går hen. Hvad der end sker for os og med os.

Salmen beskriver livet som en vandring. En pilgrimsvandring. Men selvom vi er på vandring livet igennem, så er vi ikke hjemløse. Fordi Gud går med og gør livet og verden til et hjemligt sted for os.

Til sidst når vi til ende med livet her i verden. Så venter vores hjem hos Gud. For forfatteren er hjemmet hos Gud, efter døden, i evigheden, det fuldendte og fuldkomne. Det hjem, vi har i verden og i livet, er mere foreløbigt og ufuldstændigt. Hjemmet hos Gud har evighedens kvaliteter; fuldkomment nærvær, kærlighed og samvær. "Lys i lys", som salmedigteren Ingemann beskriver det.

Med allerede hjemmet her i verden og i livet har nogle af evighedens kvaliteter – nærvær, kærlighed og samvær. Sådan er det, selvom vi måske ikke oplever netop det i konkret, fysisk forstand for tiden. Men Guds nærvær, Guds kærlighed og Guds "medvandring" er ligeså virkelig, som altid. Fordi den er i Guds ord og i Hans velsignelse. Som lyder til os, uanset om vi er nødt til at blive hjemme, eller har mulighed for at komme i kirke og høre det.

Må Gud komme til dig, der hvor du har hjemme. Amen!

Kære Gud i Himlen og i Verden!

Skærp vores blik for, at vi i Dit Ord og i Din velsignelse har et hjem, sammen med dig og med andre. Også selvom vi sidder alene.

Jesus! - Du giver os et større hjem, og en ny verden, når du peger på, at Gud er vores Far, ligesom han er Din. Og at Du selv er bærer af Guds lys. Amen

Hyggelig, rolig, Gud er din bolig, inderlig skøn. O, hvor mit hjerte, længes med smerte, sukker i løn efter at gæste din helligdom prud, efter at bo hos den levende Gud.

Den Danske Salmebog nr. 411, vers 1. N.F.S. Grundtvig 1836

Fadervor

Vor Fader, du som er i himlene!

Helliget blive dit navn,

komme dit rige,

ske din vilje som i himlen

således også på jorden;

giv os i dag vort daglige brød; og forlad os vor skyld,

som også vi forlader vore skyldnere,

og led os ikke ind i fristelse,
men fri os fra det onde.
For dit er Riget og magten og æren i evighed,
Amen.

Velsignelse

Herren velsigne dig og bevare dig
Herren lad sit ansigt lyse over dig og være dig nådig
Herren løfte sit åsyn på dig og give dig fred.